10/05/2026

Φθιώτιδος Συμεών: «Μεγάλη ανάγκη για δίψα»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον νεόδμητο Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Νέας Μαγνησίας Λαμίας ιερούργησε σήμερα Κυριακή Ε’ από του Πάσχα (Αγίας Φωτεινής της Σαμαρείτιδος) 10 Μαΐου 2026 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, πλαισιούμενος από τον προϊστάμενο και κτίτορα του μεγαλοπρεπούς Ναού Πρωτ. π. Χρήστο Καραγιάννη και τον Διάκονό του π. Δημήτριο Κρέτσα.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:
«Έρχεται ο Χριστός να απαντήσει στη δίψα του ανθρώπου, γιατί πρώτιστα ο Χριστός διψά για τον άνθρωπο, γι’ αυτό άλλωστε σαρκώθηκε, γι’ αυτό έγινε

άνθρωπος, γι’ αυτό ανέβηκε μέχρι τον Σταυρό, γι’ αυτό κατέβηκε στον Άδη, γι’ αυτό πάλεψε με τον θάνατο και νίκησε τον θάνατο, για τη δίψα Του για τον άνθρωπο και αυτή την δίψα του Χριστού για τον άνθρωπο την συναντούμε σήμερα μέσα στο κατακαλόκαιρο της ιστορίας, σε ένα καυτό πυρφόρο μεσημέρι, όπου ο Χριστός πηγαίνει στο φρέαρ του Ιακώβ και συναντά μία γυναίκα Σαμαρείτισσα συναντά μία αλλόφυλη, μία αλλοεθνή, μία αλλογενή, ένα διαφορετικό άνθρωπο, ο οποίος ακριβώς επειδή ζούσε σε ένα περιβάλλον εχθρικό, καθώς «οι Ιουδαίοι ου συγχρώνται Σαμαρείταις», καθώς ζούσε σε ένα περιβάλλον ανδροκρατικό, σε μία παράδοση που θεωρούσε ως ούτε λίγο ούτε πολύ, κατάρα από το Θεό το να γεννηθεί κάποιος γυναίκα, τέτοιες αντιλήψεις υπήρχαν εκείνη την εποχή, σε μία τέτοια εποχή συναντά ο Χριστός αυτή την γυναίκα και της λέει ότι διψά και της ζητά νερό: «Δός μοι πιεῖν ὕδωρ»!

Της δίνει αξία, της αναγνωρίζει ότι έχει αξία, γιατί όντως έχει αξία και μάλιστα ενώ γνωρίζει και την αμαρτωλότητά της και τις περιπέτειες της ζωής της και τα λάθη και τις τραγικές αντινομίες της, όμως αυτή η κίνηση του Χριστού, η αναγνώριση, η αποδοχή, ο σεβασμός, η αγάπη, η φανέρωση στον άλλο ότι έχει αξία κι ότι αυτή η αξία είναι μοναδική και ανεπανάληπτη, αμέσως ξεκλειδώνει τη δική της δίψα, αμέσως φανερώνει την καταπιεσμένη δική της δίψα και αρχίζει ένας διάλογος συγκλονιστικός με το Χριστό, όπου αφενός μεν αποκαλύπτει,

ξεγυμνώνει, απελευθερώνει τον εαυτό της από τις δικές της ιστορικές περιπέτειες, αφετέρου δε και το σημαντικότερο θέτει τεράστια υπαρξιακά ερωτήματα στον Χριστό και λαμβάνει απαντήσεις σε ερωτήματα που δεν τα είχαν θέσει ούτε οι θεολόγοι της εποχής, ούτε οι φιλόσοφοι, ούτε οι στοχαστές, ερωτήματα τα οποία αποκαθήλωσαν στερεότυπα.

Οι απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα δόθηκαν χάρη στη δίψα αυτής της γυναίκας, αυτής της ψυχής, της Σαμαρείτιδος, και δεν έμεινε μόνο στην δίψα, δεν έμεινε μόνο στις ερωτήσεις, δεν έμεινε μόνο σε αυτό το διάλογο, δεν έμεινε σε αυτό που έζησε αλλά αμέσως μετά απελευθερώθηκε, πήρε δύναμη να σταθεί στην κοινωνία ίση προς ίσους και μοιράστηκε αυτό που έζησε, μοιράστηκε αυτή την αποδοχή, την οποία αποζητούσε, μοιράστηκε αυτή την αναγνώριση της προσωπικότητάς της, την αποκατάσταση δηλαδή της ισότητας στη ζωή της, την αποκατάσταση του προσώπου της κι αυτό την αξίωσε να γίνει κήρυξ της αληθείας, να κηρύξει τον ίδιο τον Χριστό ως Μεσσία, Σωτήρα και Λυτρωτή, αυτό την έκανε να γίνει Ισαπόστολος, αυτό την έκανε να κηρύξει στα πέρατα της οικουμένης και φυσικά αυτό την αξίωσε να γίνει Μεγαλομάρτυς Αγία της Εκκλησίας μας.

Αυτόν το διάλογο, αυτή τη συνάντηση, αυτή τη δίψα, αυτή την απάντηση σε αυτή τη δίψα και αυτές τις συνέπειες και επιπτώσεις που αυτή η δίψα προκαλεί στη ζωή των ανθρώπων μας παρουσιάζει η σημερινή ημέρα μέσα ακριβώς στο πλαίσιο του

εορτασμού της Σοφίας του Θεού, της Μεσοπεντηκοστής, γιατί δεν θα αποκτήσουμε σοφία, αν δεν έχουμε δίψα μέσα μας, δεν θα αποκτήσουμε γνώση, αν δεν έχουμε δίψα μέσα μας, δεν θα μπορέσουμε να επιτύχουμε πρόοδο, χειραφέτηση, αλλαγή, βελτίωση, αν δεν υπάρχει δίψα, αν δεν υπάρχει αναζήτηση. Δεν αλλάζει ο κόσμος με την παραίτηση, δεν αλλάζει ο κόσμος με τη νωθρότητα την οκνηρία. Δεν αλλάζει ο κόσμος από τον καναπέ. Δεν αλλάζει ο κόσμος από ωχαδερφισμό αλλά ο κόσμος αλλάζει όταν υπάρχουν ψυχές που αναζητούν, που διψούν, που ψάχνουν και που είναι έτοιμες να απελευθερωθούν, για να χαρούν τη χαρά της σοφίας της άνωθεν κατερχομένης, της γνώσεως η οποία «οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ,», της γνώσης η οποία απελευθερώνει.

«**Γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς**» μας κηρύττει ο Χριστός. Μήνυμα πολύ σύγχρονο. Μήνυμα ιδιαίτερο για τα παιδιά, για τους νέους, για τους μαθητές, τις μαθήτριες, τους φοιτητές τις φοιτήτριες, τους μελετητές, τους επιστήμονες τους ανθρώπους που θέλουν να σκέφτονται, να αναζητούν, να διψούν και να μην επαναπαύονται σε έτοιμες σερβιρισμένες τροφές και σε μπαγιάτικα προϊόντα, σε ανθρώπους που θέλουν να έχουν μία προσωπική σχέση με τη γνώση και όχι να την παραγγέλνουν με μία εντολή και με ένα πάτημα σε μία εφαρμογή ή σε ένα λογισμικό. Με ανθρώπους που ματώνουν πάνω στα βιβλία, πάνω στην έρευνα, πάνω στην αναζήτηση. Μεγάλη ανάγκη για δίψα! Μακάρι να

υπάρξει και να καλλιεργηθεί αυτή η δίψα στις καρδιές όλων μας, γιατί αυτή η δίψα όχι μόνο θα μας ξεδιψάσει αλλά αυτή η δίψα θα μας ελευθερώσει εσωτερικά, θα μας λυτρώσει, θα ανοίξει τους οφθαλμούς της καρδιάς μας, της ψυχής μας, της σκέψης μας, της ύπαρξής μας».

Προ της απολύσεως ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών, παρουσία εκπροσώπων των τοπικών αρχών, συνεχάρη πατρικώς τον Προϊστάμενο της Ενορίας, τους εκλεκτούς συνεργάτες και όλους τους πιστούς για την πρόοδο της Ενορίας και των εργασιών του Ναού και ευχήθηκε πατρικώς καλή πανήγυρη για την επικείμενη μνήμη των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης.

© Δημήτρης Ανάγνου

© Δημήτρης Ανάγνου

Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε εδώ